

[Landbrugsministeren.]

i 1929. Det er der ikke stor Udsigt til, tværtimod. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret i, at den kommende Tid for dansk Landbrug ser ikke lys ud, den ser tværtimod meget mørk ud. Vi behøver bare at henpege paa det, der foregaar i England, de Udtalelser, der kommer frem dér. Det er ikke alene rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der kan være Fare for, at de paa-lægger vore Eksportvarer en Told, som de endogsaa bruger til Støtte for deres hjemlige Produktion, men vi er ogsaa kendt med, at man allerede derovre har gennemført en Præference for Kolonierne, og det er jo ikke umuligt, at man vil gaa videre ad disse Veje, i alt Fald er der stor Udsigt til, at Bevægelser i saa Henseende breder sig i England. Jeg er fremkommet med disse Oplysninger for at paavise, hvilken Fremgang der er i Landbrugets Priser de sidste 3—4 Aar, og hvilke Metoder man har anvendt. Jeg synes, at naar man erkender, at Landbruget er udsat for store Vanskeligheder, gælder det ogsaa om at finde ud af, hvorledes man kan komme igennem Vanskelighederne, og om alle de Midler, vi har prøvet i de sidste Aar, har haft nogen Betydning. Naar vi her staar over for at skulle foretage et nyt Indgreb til Værn for Landbruget, til Beskyttelse for Landbruget, er det selvfølgelig rigtigt, at man undersøger, hvorledes tilsvarende Beskyttelsesforanstaltninger har virket for Landbruget i den Tid, der er gaaet. Har man haft noget som helst ud af det?

Det er derfor, jeg har fremsat disse Meddelelser, og ogsaa fordi jeg nu ikke tror, at det er klogt, at man gør Landbrugets Situation ringere og mørkere, end den er. Det kan ikke nytte noget, at man vil protestere imod de Kendsgerninger, der foreligger, at saadan som Priserne er i Øjeblikket, er de betydeligt gunstigere, end de har været de sidste Aar. Nu er Smørret i Dag steget 5 Øre og Æggene 14 Øre pr. kg. Og hvis man vil have en anden Sammenligning end den, jeg brugte i Gaar, kan man blot tage „Landbrugsraadets Meddelelser“, fra Halvaaret 1935 i Forhold til det tilsvarende Halvaar i 1934, og saa vil man se, at Smørret er steget med 27 pCt., Osten med 29 pCt. Bacon, som har været oppe i saa høje Priser, med 7 pCt. og Slagtekvæget med 50 pCt. i det Halvaar, der er gaaet i 1935 fra 1. Januar til 1. Juli, i Forhold til det tilsvarende Halvaar i 1934. Jeg synes, det har sin Betydning, at man gør sig klart, at

saadan er Forholdene, og ikke gør dem ringere, end de er.

Der er jo stillet to Dagsordener under denne Behandling. Som det vil fremgaa af de Udtalelser, jeg her er fremkommet med, kan jeg af rent saglige Grunde ikke modtage disse Dagsordener. Jeg maa ogsaa mene, at Vedtagelsen af en af disse to Dagsordener vil forhindre Kornlovsforlagets Vedtagelse, og da jeg tillægger det overordentlig stor Betydning i den nuværende Situation, med de nuværende Priser, at dette Lovforslag gennemføres, kan jeg alene af den Grund ikke modtage disse Dagsordener, men maa anbefale, at man stemmer imod dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Landbrugsminister har to Gange, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet een Gang og den ærede Ordfører for de Radikale ogsaa een Gang paataalt den Karrighed, som de borgerlige Partier har udvist ved ikke at ville stille 2 Mill. Kr. til Disposition af Kornfonden. Heroverfor vil jeg sige, at jeg — jeg var ikke Medlem af det Underudvalg i Landbokommissionen, som udformede dette Forslag, saa det er muligt, der er sket noget, jeg ikke har hørt om — ikke har hørt det allermindste, dengang der var Tale om en Kornpris paa henholdsvis 13, 12 og 11 Kr., om 2 Mill. Kr. af Kornfonden til Billiggørelse af Brødet. Senere er Rugprisen forhøjet med en halv Krone, og netop denne Forhøjelse skulde saa gøre Politikkerne til gode Mennesker! Der skal altsaa lidt til, naar man er rigtigt indstillet. Den halve Krone vil, da man vistnok bruger 2 Mill. Tdr. Rug om Aaret til Rugbrød, betyde nøjagtigt 1 Million til hele Landets Forbrug af Rugbrød. Af den ene Million spiser dog fornuftigvis de bedst stillede en forholdsvis ringe Del, saa her kan blive Tale om 200 000 — 300 000 Kr. Som Kompensation herfor vil man forlange 2 Millioner! Det er jo fuldkommen sagligt urimeligt, og Kravet er vel sagtens ogsaa kun opstillet for at man kan bruge det først her i Salen og senere paa Møder ude i Befolkningen, hvor man skal vise, at man vedblivende er sande Demokrater.

Med Hensyn til Importen vil jeg gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at i Landbokommissionens Indstilling er der øverst S. 12 en Tilføjelse til det, som den højtærede Minister har optaget i Lov-